

[Kyed.]

intet som helst vilde faa. Men det er jo netop de sidste Kreditorer, her er Tale om, og derfor kan man ikke sige, at deres Stilling vil forringes yderligere; de har, saaledes som Forholdene ligger, kun Udsigt til at faa deres Stilling forbedret.

Det konservative Mindretal udtaler dernæst i Betænkningen, at der paa den her foreslaaede Maade gives Fordel „for nogle Borgere paa andres Bekostning“. Hvis Mindretallet med Udtrykket „nogle Borgere“ tænker paa akkordmodne Debitorer og med Ordene „andres Bekostning“ tænker paa Kreditorerne, saa er jeg noget forbavset over, at en saadan Opfattelse af Lovens Virkninger bliver gjort gældende her. Thi Forholdet er nærmest lige det modsatte, idet Lovforslagets Gennemførelse giver Mulighed for, at de daarligst stillede Kreditorer gennem Akkord kan faa en Del af deres Tilgodehavender ved Hjælp af Laan til Debitor fra Staten, Tilgodehavender, som, hvis de fik Lov til at passe sig selv, vilde gaa fuldstændigt tabt. Og ønsker Kreditorerne ikke en saadan Akkord, hjemler Lovforslaget dem Ret til at give Henstand med deres Tilgodehavenders Betaling og under visse Betingelser at faa denne Henstandsgiven sikret i et Tidsrum af 3 Aar; derved bliver de sikret imod, at deres Tilgodehavender bortvejres, hvis man kan bruge det Udtryk, ved en Tvangsauktion. Der kan jo endda forhaabentlig indenfor et Tidsrum af 3 Aar forventes at komme saadanne ændrede økonomiske Forhold til Stede, at Kreditorernes Fordringer igen kan faa nogen Værdi, maaske den fulde Værdi.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger var inde paa en Kritik af Ændringsforslaget til § 8 og Ændringsforslaget om en ny Paragraf efter § 8, idet det ærede Medlem mente, at det var bedre at blive ved den oprindeligt foreslaaede § 8, fordi der ikke her var Tale om, at Kautzionister kunde komme til i Henstandstiden at betale „fastsatte eller rimelige Afdrag“. Vi for vort Vedkommende mener nu, at den i Ændringsforslag Nr. 10 foreslaaede Bestemmelse er det rigtige, thi derigennem tages der berettiget Hensyn baade til Laangiveren — som Regel Sparekasser eller Banker — og til Kautzionisten, idet de nu foreslaaede Bestemmelser giver Laangiveren Mulighed for overfor Kautzionister, der er i Stand til at betale, at kræve de stipulerede Afdrag eller rimelige Afdrag og giver endvidere de Kautzionister, som ikke vil kunne betale saadanne Afdrag uden derved at komme i økonomiske Vanskeligheder, Mulighed for gennem Henvendelse

til Skifteretten at faa den samme Henstand, som Debitor har faaet, altsaa for saa vidt de kan dokumentere, at Afdragenes Betaling vil bringe dem i økonomiske Vanskeligheder. Jeg synes ikke, man med Rette kan kritisere den her foreslaaede nye Paragraf.

Nu ved jeg vel, at det, der kan kritiseres, og som ogsaa vil vække nogen Modstand, det er Bestemmelsen i Lovforslagets § 3 om, at Skifteretten mod Kreditors Ønske kan dekretere Henstand for Gæld. Der er imidlertid hertil at bemærke, at et saadant Dekret ikke er ensbetydende med, at der tages et ensidigt Debitorhensyn, idet der jo er fastsat ret strenge Regler for, hvornaar Skifteretten imod Kreditors Ønske kan paabyde et saadant Moratorium i indtil 3 Aar. Og principielt svarer Bestemmelsen til, hvad der er fastsat i Henstandsloven for den Gæld, der ligger indenfor Værdigrænsen, og dette Lovforslag er jo alle 4 Partier enige om at ville gennemføre.

Ligesom Mindretallet har jeg haft mine Betænkeligheder ved Lovforslagets Virkninger overfor Pengeinstitutternes Likviditet; men efter de Ændringer, der nu er indført i Bestemmelserne vedrørende Kautzionisternes Stilling, og hvorefter jeg, som nævnt, mener, at alle berettigede Interesser er varetaget, kan der ikke rejses gyldige Indvendinger mod Lovforslaget, naar der samtidig er Vished for, at den Likviditetsfond, som bliver oprettet, ogsaa kommer til at virke i de Tilfælde, hvor manglende Likviditet skyldes Virkningerne af denne Lov.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger var inde paa, at denne Lov var en Uretfærdighed overfor handlende og Haandværkere. Det er en ren Misforstaaelse af det ærede Medlem. Lovforslagets Paragraffer om Betaling til Haandværkere og handlende er tværtimod en Forbedring af den nugældende Akkordlov. Handlende og Haandværkere faar herefter en Fortrinsret for den Gældsstiftelse, der har fundet Sted indenfor et Tidsrum af 3 Maaneder inden Akkordbegæringens Indsendelse til Udvalget. Tidligere blev de sidestillet med de øvrige Kreditorer, men nu faar de for de sidste 3 Maaneders Kredit en Fortrinsstilling. Til Opnaelsen heraf kan benyttes en Femtedel af det Beløb, som Staten ifølge Akkordloven stiller til Raadighed for Debitorerne.

Det er derfor ganske urigtigt og misvisende, naar det ærede Medlem Hr. Fibiger siger, at der sker en uretfærdig Handling overfor handlende og Haandværkere. Jeg